

ogsaa, at Obligationerne i Serien A maatte faae en høiere Priis, end de under B, og de under B en høiere Priis end de under C, saa var Sagen ganske simpel og let. Men det er en altfor abstract Betragtning af Forholdene. Det vilde være ganske rigtigt, hvis de øvrige Omstændigheder vare fuldkommen eens, og hvis der var en meget mærkelig Forskjel med Hensyn til den Amortisationsperiode, der gjaldt for den ene Serie, sammenlignet med den for den anden; men Intet af dette finder Sted. For det Første er der ingen mærkelig Forskjel i Amortisationsperioderne, og for det Andet er der en paa Papirernes Priis indvirkende Omstændighed, som derved ganske er overseet, og naar dette maatte vise sig, saa gjorde jeg opmærksom paa en anden Følge, som vilde fremkomme, at nemlig lidt efter lidt de bedre Pantter vilde gaae ud af den afsluttede Serie, forudsættende, at det var bedre at være i den nye, for derved at opnaae en ligefrem Fordeel, som jeg ikke indseer nogen Grund til, at man ikke skulde søge opnaaet, idet man ved at stifte Serie ligefrem tilegner sig den Difference, der til enhver Tid maatte være for de Papirer, der høre til den nye Serie, hvori man var traadt ind, sammenlignede med de Papirer, der høre til den Serie, hvorfra man var traadt ud, og saaledes kunde det hændes sig, at det lidt efter lidt vilde vise sig, at de afsluttede Serier vilde trykkes mere og mere. Naar det er blevet fremhævet, at jeg dog havde erkjendt, at der var en sund og naturlig Tanke, der laa til Grund for Forslaget, og man deri har villet søge en Art Modsigelse med Hensyn til de Slutninger, jeg er kommen til, saa forstaaer jeg ikke dette. Det er dog ikke enhver sund og naturlig Tanke, der til enhver Tid og under alle Omstændigheder og uden Hensyn til de concrete Forhold kan gennemføres. At det var en sund og naturlig Tanke, der laa til Grund for dette Forslag, deraf følger efter min Mening intet Andet, end at, hvis disse Anstalter vare fuldkommen sundt og rigtigt organiserede, hvis de havde udviklet sig under fuldkommen sunde og naturlige Forhold, og

hvis de nuværende Tidconjuncturer vare fuldkommen sunde og naturlige, saa kunde uden Betænkning denne sunde og naturlige Tanke gennemføres. Men naar disse Forudsætninger glippe, saa glipper ogsaa selv den Mulighed, man har villet bygge derpaa. Jeg maa derfor for mit Vedkommende gjentagende stemme imod Loven.

Mr. W. Bruun: Det kan neppe være Thingets Mening, at den Discussion, som under de foregaaende Behandlinger er ført temmelig udførlig, nu skulde fornøjes. Min ærede Sidemand, den ærede 1ste Landstingsmand for 1ste Kreds (Andræ), har ogsaa udtrykkelig udtalt, at det kun var for yderligere at motivere sin Afstemning imod Loven, at han fremsatte sine Bemærkninger. Jeg seer heller ikke rettere, end at dette kun kan være den Tanke, han har havt dermed, thi der kan ikke være Spørgsmaal om nu at forkaste en Lov, som Thinget allerede har vedtaget og vedtaget imod en meget lille Minoritet. Jeg troer derfor, at jeg som Medlem af Udvalget og som Den, der i sin Tid har været Forslagsstiller, maa kunne ansee mig fritagen for paany at inødegaae den ærede Tale. Jeg skal blot sige, at jeg erkjender ikke hans Paastaaelse for rigtige, og det maa fremdeles være mig tilladt at sige, at jeg ikke kan see, at hans Ytringer kunne have tilfattet noget som helst bestemt Resultat med Hensyn til Lovens Vedtagelse. Hans Ytringer ville kunne have en Følge, som jeg imidlertid ikke haaber, at de skulle faae, idet de nemlig kunne bidrage til at svække Foreningernes Credit; men jeg har det faste Haab, at dette ikke skal blive Tilfældet. Jeg troer, at Sagen i sig selv er god og sund, og at den nok vil kunne taale de Indvendinger, der ere reiste imod den. Jeg gjentager, der er intet Ændringsforslag stillet til Sagen paa dette Stadium, og der kan altsaa ikke derpaa begrundes nogen Modstand imod Loven, og det kan altsaa ikke have været Tanken, at Thinget nu skulde forkaste, hvad det eengang har vedtaget.